

Bilag 14.

ARBEJDERBEVÆGELSENS ERHVERVSRÅD

København, den 26. august 1954.

Ministeriet for handel, industri og søfart.

Under henvisning til ministeriets skrivelse af 3. august d. å. skal erhvervsrådet vedrørende betænkning om ændringer i beværterlovgivningen udtale følgende:

I den af kommissionens flertal foreslåede formulering af bestemmelser om afgrænsningen af marketenderiernes serveringsområde (lovudkastets § 17, stk. 2 og 6) forbydes det marketenderierne at udskænke andre stærke drikke end øl, ligesom det slås fast, at andre stærke drikke end øl overhovedet ikke må nydes i marketenderierne. Efter erhvervsrådets opfattelse kan en sådan bestemmelse få uheldige virkninger, idet et rigoristisk forbud mod nydelse af vin og spiritus snarere end at nedsætte må forventes at øge forbruget af disse varer på arbejdspladsen som helhed, idet der herved skabes et marked for et ikke-kontrolleret spiritussalg på arbejdspladsen. Yderligere vil et forbud mod nydelse af spiritus kræve gennemførelsen af en kontrol fra marketenderiernes side med, hvad der drikkes, en kontrol som ikke effektivt kan udøves med mindre marketenderierne forøger deres personale væsentligt. I denne forbindelse skal opmærksomheden henledes på, at spisepausen i virksomhederne normalt er af en halv times varighed, og at man indenfor dette tidsrum i de større marketenderier skal betjene flere hundrede — i enkelte tilfælde flere tusinde mand.

Spørgsmålet synes iøvrigt ikke at have særlig stor praktisk interesse. Ifølge oplysninger, erhvervsrådet har modtaget fra de

Kooperative Marketenderiers Samvirke, har 25 af samvirkets marketenderier med ialt 30 500 adgangsberettigede overhovedet ingen udskænkning af vin og spiritus, medens 28 marketenderier med ialt 18 000 adgangsberettigede har en sådan udskænkning. De sidstnævnte marketenderier har i sidste regnskabsår solgt vin og spiritus for 400 000 kr. Da deres samlede omsætning har udgjort 8,1 mill. kr., udgør salget af vin og spiritus således kun 5 pct. af den samlede omsætning.

Erhvervsrådet skal endelig anføre, at man finder det urimeligt, at den i lovudkastets § 17, stk. 9 hjemlede ret for benyttelse af marketenderiet ved sammenkomster, der bekostes af vedkommende virksomhed, ikke ligeledes er udstrakt til også at omfatte sammenkomster, hvor serveringen bekostes af virksomhedens faglige organisationer, f. eks. ved klubmøder eller faglige studiekredse. Det forekommer urimeligt og vil kunne give anledning til megen misfornøjelse på arbejdspladsen, hvis der ikke uden politiets tilladelse i hvert enkelt tilfælde kan åbnes adgang til f. eks. at servere en øl til de fremmødte. Ganske vist har marketenderierne mulighed for at opnå en generel dispensation til at holde åbent indtil 1½ time efter arbejdstidens ophør, men denne løsning synes ikke videre heldig, og marketenderierne har kun med få undtagelser nogen interesse i en sådan permanent tilladelse.

P. R. V.

Jørgen Paldam.